

Lidia Lisalde Sánchez

Categoria A

PER QUÈ SÓC UN PORC?

Català – Narrativa

E24

Institut Rafael Casanova

PER QUÈ SÓC UN PORC?

Perquè m'ha tocat a mi el paper de porc? Perquè m'haig de despertar ple de fang i sense ganes de moure'm? Em dic Peggy, i sí, sóc un porc, cada dia quan em llevo haig de passar per la mateixa situació: arrufar el musell, aixecar el cap i mirar el meu voltant, per sort, visc a un lloc molt bonic, on les meves amigues les vaques pasturen felices. A la nostra granja hi han molts animals, no sabria dir quants perquè no ser comptar, però sí sé que hi ha diversos terrenys per a cada espècie.

És hora d'esmorzar, encara que menjo quan em ve de gust i el que trobo pel prat, estic una mica nerviós ja que és a les hores d'esmorzar on veig als meus amics i a una bella euga que té uns cabells magnífics i unes potes meravelloses. Que maca que és Déu meu, se'm regalima l'oli ! Quan penso que em puc apropar per estar amb ella ve el seu marit, quina enveja! Perquè no puc ser ell? És tan bell com la seva dona, amb el seus cabells movent-se quan galopa, la seva pell morena resplendeix amb el sol. Mai ho entendré, per què tinc jo aquestes potes grosses? Per què jo estic calb i sense pèl? Per què l'únic que fa que la meva pell resplendeixi és el fang? Per què jo tinc tant de greix i ell no? Són tantes preguntes i tan poques respostes que millor faig l'únic que sé fer bé: menjar.

Quan acabo, sempre espero la meva amiga la Llana, ella és una ovella molt bona. El nostre amo, Josep, sempre ho diu que arribarà a ser una ovella exquisida, (encara que li he escoltat dir que jo estic molt més bo que ella, però això no li ho dic) suposo que és perquè és comporta molt bé amb tots els seus companys. Després d'una hora esperant-la, la vaig veure arribar des d'un lloc on no havia vist mai, estava distinta:

— Hola Llana! Què t'ha passat? Et veig diferent...

— I tant que em veus diferent! — va dir plorant — M'han tallat tota la meva llana, ara estic molt lletja.

— Jo no et veig tan malament, estàs molt maca.

— Estàs de conya, oi? Quan em van dir que anava a la perruqueria no m'esperava això, pensava que em tallarien les puntes, però mai és veritat — va dir mentre seguia plorant.

No sabia com consolar-la, a mi sempre m'havia semblat molt maca i ara també ho estava, potser això ho pensava perquè ara s'assemblava a mi, sense pèl, però perquè ella segueix sent maca? No entenc res de res.

Per distreure la Llana de l'imprevist del perruquer li vaig explicar els rumors sobre els animals de la granja que havia escoltat a l'hora d'esmorzar, diuen que quan en Josep ho decideix, s'emporten molts porcs, vaques i ovelles per a una excursió, diuen que van tots molt junts i que si vas, no tornes, quina bona excursió oi? De tan bo que és el lloc es volen quedar allà, sempre diuen que vas a un lloc millor, quina il·lusió! Tant de bo ser ells... Diuen que quan els teus amics se'n van, els pots tornar a veure si vas a l'excursió un altre dia, i que pots escollir qui ser! Jo vull això! I a sobre encara diuen: "Hi ha porcs que ho passen pitjor que tu" Si home! Maleïts siguin! A mi ningú m'estima, sóc lleig i gros, i per afegir sal, en Josep mai no m'invita a aquestes excursions, què haig de fer? És perquè no sóc divertit? Sempre m'estic fent preguntes sense respostes...

Hi ha moltes coses de les quals mai m'havia assabentat d'elles... Sabíeu que hi ha porcs de ciutat? O sigui que viuen a la ciutat dins de cases amb famílies, però les famílies no són porcs, són com en Josep! Són estranys... Ells caminen a dues potes i amb les potes que li sobren poden agafar coses, què puc fer jo amb aquestes quatre peülles? Res. Realment a la ciutat deu ser tot més bonic, amb edificis, centres comercials,... Ah! Als supermercats també venen porcs! Per això a la ciutat en tenen; seria molt bonic que algú t'escollís perquè li has semblat perfecte per a ells, no creieu? Però diuen que hi ha a espècies de *Joseps* que no els hi agradem, no sé si era per una qüestió de... Deixa'm que pensi... De reli...religió? Em sembla que vaig escoltar això, no me'n recordo molt bé, però jo no sé què hem fet per a que ens tinguin tant odi, jo sempre intento ser bona persona però mai és suficient.

A la ciutat fan altres coses com pel·lícules, i en fan de porcs! Mai podria posar-me davant d'una càmera, se'm veuria malament, el meu perfil bo és l'esquerre i segur que em posarien del dret. A més hi ha una pel·lícula que es diu "Babe, el porquet valent", ha! Com si tots el porcs fossin valents, però m'identifico molt amb la pel·li, ell també vol ser un porc independent, capaç de ser pastor per guiar i protegir a les ovelles, podria protegir a la Llana! Així potser les ovelles es fixarien més en mi.

Avui és un dia molt especial, decidiran qui anirà d'excursió, però encara no em toca a mi, li tocarà a la Llana, estic molt il·lusionat per ella, sempre ha volgut anar-se d'aquí i crec que estarà molt contenta si l'escullen, el millor de tot és que demà em toca a mi, i podrem estar junts allà! Em recorda a "Els jocs de la fam" quan diuen qui anirà a l'esdeveniment, la diferència és que a l'excursió no mataran a ningú, us imagineu que de veritat si anem allà ens maten? Ha, ha, ha, i tots volen anar! A més, tal i com passen els rumors sobre que és un lloc magnífic, arribarien els de que es un lloc espantós, oi? De totes maneres, si la Llana està feliç d'anar, jo també ho estaré, que per això estan els amics, per alegrar-se dels seus èxits. Ja arriba el moment... Estic molt nerviós, quines ganes de veure si podrà anar-se, estem tots dos igual.

En Josep passava pels terrenys d'ovelles veient quina ovella li agradava més (òbviament em vaig colar, no m'ho podia perdre):

— A veure, a veure aquestes ovelletes tan boniques i sense pèl... — deia en Josep mentre es fixava de cap a peülles en tots els detalls.

— Psss Peggy, creus que sóc bastant bona per a en Josep? — va dir-me pràcticament en un murmuri.

— I tant que sí Llana, au va, no et mengis més el cap...

En Josep s'apropava cada vegada més, al principi em vaig espantar perquè no sabia si s'apropava a mi o a la Llana, quan va dirigir-se directament a la Llana vaig sentir un alleujament immens:

— Doncs bé, Llana, et vens amb mi — va dir en Josep.

— Beee, beeee! — va cridar la Llana tota contenta.

Amb la il·lusió no em vaig poder resistir i vaig cridar també — Oink, oink! — va ser un moment de felicitat inoblidable, però tan aviat vaig cridar, en Josep em va veure, i vaig sortir corrent d'allà com mai ho havia fet, el millor era en Josep perseguint-me fins al terreny dels porcs, quina pixada de riure.

Ara tocava acomiadar-se de la Llana, realment estava trist, sempre havíem estat junts i erem el millor duo porc-ovella del món, però per altra part em sentia molt alegre per ella, l'estimo molt i sempre voldré el millor per ella.

Li vaig fer un cop de peülles i li vaig prometre tornar a veure'ns.

Ja és el dia següent de l'anada de la Llana. Tant de bo m'escullin perquè vull anar a aquesta excursió com mai havia volgut altra cosa, era el moment per ser qui sempre havia volgut ser i impacient per tot el que podia succeir vaig veure a en Josep arribant al meu terreny:

— Au Peggy, aquesta vegada et toca a tu.

— OINK! OINK! — vaig exclamar.

Com?! No m'ho podia creure, per fi ho havia aconseguit, allò que tant havia desitjat per fi s'havia fet realitat, quina meravella.

Ràpidament, després de que en Josep hagués escollit uns altres porcs per endur-se'ls, ens van ficar a tots a un autocar, encara que anàvem una mica apilonats, era com una festa, vaig reconèixer alguns musells familiars i això em va posar molt més feliç encara, perquè significava que passaria l'excursió amb ells. Vaig rumiar sobre els rumors que havia escoltat, allò sobre que podies ser qui volguessis, vaig pensar i pensar durant el camí, i vaig decidir quina seria la meva història si la meva vida l'hagués escollit jo: primer de tot, no seria un porquet, sinó que seria un cavall, bell i fort, amb uns cabells com la seda que ballen amb el vent, el meu pèl seria de color castany i brillaria sota la llum del sol i la lluna, així si que podria enamorar a la bella euga amb la que somnio cada dia abans d'anar-me a dormir, seríem la millor parella, millor que la que l'euga i el seu marit són ara. Jo la cuidaria com mai l'hauria cuidat algú abans, l'estimaria moltíssim més que el seu marit, jo seria més maco que ell i m'escolliria a mi, estic segur. Bé, ja em deixo de somnis, encara que faré tot el possible per a que es compleixin.

Toca sortir de l'autocar, ja començava a fer una mica de pudor, perquè així som els porcs, vaig sortir molt content, aquí començava la meva nova vida, ens van ficar en uns passadissos amb...*Joseps*? Què està passant? On estic? És realment això el paradís del que tots parlaven? Tenia raó en aquella comparació amb "Els jocs de la fam"? Només veia coses afilades preparades per totEl im arreu, vaig afrontar el meu destí, jo també era un porquet valent, com en Babe, a la Llana també li havia passat això? Ens podríem veure al més enllà llavors? Era al més enllà on podies decidir la teva nova vida? Si realment això passa, no m'ho pensaré dues vegades en acceptar el meu destí, allà estaran tots els meus amics que s'han anat a aquesta "excursió" tan divertida, l'últim que haig de desitjar és que això passi el més ràpid possible.